

Weissensee 2002

Zaterdag 26 januari, alweer een weekje naar Gatschach. Sommigen onder jullie zullen wel denken waar ligt dat nou weer. Maar voor de vaste groep schaatsers en begeleiders is deze plaats inmiddels een begrip geworden. Een klein gehucht vlak aan de rand van de Weissensee in Oostenrijk. Deze keer was de groep schaatsers weer compleet, Henny 3^e keer, Frank M 5^e keer, en Jan, Frank S en Bernard was dit al weer de 6^e keer om als uitdaging de 200 km te schaatsen. Dit jaar was de begeleiding in handen van Karin, Lucie en Leony. Maar zoals meestal is er vlak voor het vertrek wel wat, bij de laatste schaats controle kwam Frank Molenaar er achter dat hij twee verschillende schoenen in zijn bezit had. Even was er paniek. Na enkele minuten nadenken kwam hij er achter dat hij bij de laatste training in Deventer naast Henny had gezeten. Dus waarschijnlijk had hij de andere schoen wel in zijn tas. Gauw even bellen om duidelijkheid te krijgen, Henny schrok wel even toen hij het verhaal hoorde. Hij bleek ook in bezit te zijn van twee verschillende schoenen. Snel even de schoenen ruilen en er kan rustig worden ingepakt. Om 5.00 uur vertrokken met het busje om 12 uur later bij hotel Weissensee in Gatschach de koffers weer uit te pakken. Al gauw was het gevoel van iedereen, dat het net leek alsof we niet weg waren geweest. Toch was het alweer een jaar geleden. Henny die dit jaar ook een stukje in de bus mocht rijden, slaagde met glans. Maar ja wat wil als je alleen de eerste twee versnellingen gebruikt, terwijl er maar liefst vijf versnellingen op zitten. Hij reed dus niet harder dan 30 km, twee uur rijden en maar 60 km afleggen is een hele prestatie. Henny is bij ons kampioen file rijden. Bij aankomst werd de ijsvloer direct gecontroleerd en wat schets onze verbazing, ondanks de hoge temperaturen lag er een prachtige ijsvloer. Na een goede nachtrust werden op zondag morgen voor het eerst de schaatsen onder gebonden. Het was stralend weer dus alom genieten van de eerste kilometers op natuurijs. Voor het eerst naar Dolomietenblick, elf kilometer verderop aan het einde van de Weissensee. Natuurlijk moeten er dan foto's worden gemaakt, het verste stukje van het meer diep tussen de bergen. Na een dagje schaatsen wordt er die avond natuurlijk nagepraat in het stamcafé over de eerste ervaringen van die dag. Maar na een paar uurtjes en diverse pilsjes later, is het serieuze gepraat wel gebeurd. Met pijn in de kaken van het lachen werd er afscheid genomen van de kroegbaas. De volgende morgen waren er een aantal die niet geheel fit bleken te zijn. Toch werd er die dag nog 40 km geschaatst, met wederom prachtig zonnig weer. Ook Karin trok voor het eerst haar nieuwe schaatsen aan. Voorzichtig werden de eerste meters afgelegd. En een uurtje later werd door haar de kant weer opgezocht ze was bijna het kleine meer rond geweest. 's Avonds werd er, onder het genot van een kopje koffie, het verzorgingsprogramma voor de snelle heren Henry, Ben, Frank en René doorgenomen. Dinsdag 29 januari, stralend weer een perfecte ijsvloer en ruim 600 snelle mannen en vrouwen. Maar zoals altijd zijn er bij wedstrijden winnaars en verliezers, Een van de verliezers of grote pechvogel mogen we hem wel noemen, was Frank Huls. Vorig jaar verhinderd vanwege een herniaoperatie en nu doordat er een mede schaatser onzorgvuldig zijn bevoorradingsstasje achter uit gooide precies voor de schaatsen van Frank. Het gevolg was dat hij hard onderuit ging en zijn heup blesseerde en zodoende de strijd moest staken. De andere drie haalde de eindstreep en wel inde volgende super tijden. René 6.33.12 uur Henry 7.21.48 uur en Ben 7.42.05. Na deze wedstrijd werd er nog snel even 40 km getraind door ons. Woensdag 30 januari werd er 's morgens nog snel even 30 km getraind om na de middag de benen wat rust te gunnen voor de grote dag van morgen. Om 16.00 uur zijn we met zijn allen naar de feesttent gewandeld voor de rijders bijeenkomst, om te horen aan welke regels we ons hebben te houden tijdens de tocht van morgen. Terug lopend naar het hotel worden er verschillende strijdplannen getrokken, waarna later bleek er geen enkele van is uitgekomen. Donderdag 31 januari om 5.30 uur zitten we met zijn achten aan het ontbijt, de spanning is van de koppies af te lezen, en het eten valt voor sommigen niet mee. Na het ontbijt omkleden en nog snel de laatste zenuwen door spoelen zodat we om 6.30 uur allen op het ijs zijn, ruimschoots op tijd om nog lekker warm te draaien. Als om 7.00 uur het startschot klinkt vertrekken ruim 1600 mannen en vrouwen voor hun alternatieve elfstedentocht. Na een paar rondjes blijkt al snel dat we wat het weer betreft niet de mooiste dag van de week hebben getroffen.

De zon krijgen we nauwelijks te zien en er steekt een vervelende windkracht 6 de kop op en of dat nog niet genoeg is begint het rond elf uur langzaam te dooien. 10 ronden van 20 km een behoorlijk zware dag waarbij vele deelnemers vroegtijdig hun hotel opzoeken. Frank M, Frank S. en Henny hebben er om 12.00 uur al 120 km op zitten. Bernard zit op 110 km en Jan heeft er dan 100 km op zitten. Na de hele dag prima te zijn verzorgd door de drie dames en de hulp troepen uit Gendringen en omstreken, komen Frank S. 8.43.00 uur en Frank M. 8.42.51 uur samen over de streep. Een kleine tien minuten later komt Henny over de streep in een tijd van 8.52.15 uur . Na 10.07.21 uur heeft ook Bernard zijn 200 km er op zitten. Dan is het wachten op Jan Daar het inmiddels alweer donker is geworden, is het wat moeilijker om hem te vinden maar gelukkig heeft hij zijn eigen stijl zodat hij er gemakkelijk uit te pikken is tussen de andere laatkomers. Voor hen die nieuwsgierig zijn de tijd was 10.31.01 uur. Later zijn wij als schaatsers het er wel over eens dat het een pittige tocht was, en het van Leony, ruim zeven maanden in blijde verwachting en dan bijna twaalf uur op het ijs aanwezig, een geweldige prestatie was. Terug naar het hotel lekker douchen en met zijn allen lekker gaan eten in het restaurant . Na het eten gaan de heren even een half uurtje wandelen om de benen te strekken waarna het overwinningsfeest kon beginnen. Na een goede nachtrust werd er de volgende dag naar de tent gewandeld om de wedstrijd van de profs te bekijken en de foto's die de vorige dag waren gemaakt door een Oostenrijkse fotograaf. Om de spieren wat los te krijgen werd later besloten om nog een paar uurtjes te gaan schaatsen onder een stralende hemel. Al schaatsend werd de wedstrijd gevolgd. Ook werd nog een bezoekje gebracht aan de vos die in het ijs zat bevroren. Nog even genieten van het mooie winterweer waarna we de koffers hebben ingepakt.

Zaterdag 02-02-2002 werd om 6.00 uur de terug reis begonnen. Een goede terug reis (ja zelfs Henny op snelheid) en een prachtige vakantie eindigde die avond om 17.15uur in Varsselder.

We bedanken al die mensen die weer met ons hebben meegeleefd en gesteund.

Jan.